

– Hevði prísurin verði einar 10-15 krónur kilo, so vænti eg, at at kalla øll tann føroyska ullin kom til haldar, men tað gerst sjálvandi ikki uttan stuðul, sigur Bjartur Brekkstein, røktingarmaður á Velbastað. Tey vóru á fjalli seinasta mánadag. Henda myndin er tó frá roytingini í fyrrarárið

Røktingarmaður:

ALNEYÐUGT VIÐ FØSTUM KØRMUM

BJARTUR BREKKSTEIN, RØKTARI Á VELBASTAÐ, HEVUR VERIÐ Á FJALLI OG HEVÐI ROKNAÐ VIÐ, AT ALS TÓK ÍMÓTI ULLINI AFTUR Í ÁR. FASTIR KARMAR ERU AVGERANDI, SO EIN HVØRT ÁR VEIT, AT TAÐ BER TIL AT SLEPPA AV VIÐ ULLINA, HELDUR HANN

Síðani Bjartur Brekkstein fyri trimum árum síðani tók av at røkta ættarfestið á Velbastað, hevur hann hvørt ár syrgt fyri at fingið ullina til haldar, og higartil hevur heldur ongin trupulleiki verið við at sleppa av við ullina. Tey bæði fyrstu árinu lat hann ullina beinleiðis til Karin og Árna Brattaberg, og í fjør keypti ALS hana.

Fyri viku síðani var hann so aftur á fjalli og fekk seyðin royttan. Hagin ber 90 áseyðir. Ullin, eini 120-130 kilo, varð øll stúvað í stórar sekkir, klár at selja.

– Eg hevði væntað, at ALS aftur tók ímóti í ár, men gera teir ikki tað, so veit eg ikki, hvat vit nú skulu gera við ullina, sigur Bjartur Brekkstein.

Hann hevur gott pláss at goyma ull í fleiri ár, um tað skal vera, tí neytafjosið stendur tómt. Tá Bjartur Brekkstein tók av at røkta festi fyri beiggja sín, var tað nevniliga fyri bert at røkta seyðin.

– Men skal ullin goymast leingi, veit eg ikki, um eg ikki verði noyddur at taka hana úr aftur sekkjunum at turka betri. Og kanska má hon skiljast í litir, um nakar skal vilja keypa hana. Tað var annars so ómakaleyst í fjør, tá ALS tók sær av øllum tí arbeiðnum, sigur hann.

RÆTTUR HUGBURÐUR

Als lat umleið hálva sjeypdu krónu fyri kilo í fjør

– Tað verður ongin ríkur av, men sjálvandi er tað betri enn onki. Fyri meg snýr tað seg tó meira um at sýna góðan hugburð, tí eg haldi tað vera skeivt at koyra ullina burtur. Áðrenn ALS tók ímóti, máttu vit sjálvi skilja ullina í litir. Tað var eitt stríð at skilja, og tað tók langa tíð, men tað gjørdur vit tó fegin heldur enn bara at koyra ullina burtur, sigur Bjartur Brekkstein.

Hann heldur tó, at tað er alneyðugt við føstum kørmum, so bóndur og traðarmenn hvørt ár vita, at tað ikki er neyðugt at koyra ullina burtur, tí onkur er, sum tekur ímóti.

– Hevði prísurin so verði einar 10-15 krónur kilo, so vænti eg, at at kalla øll tann føroyska ullin kom til haldar, men tað gerst sjálvandi ikki uttan stuðul, staðfestir røktarin á Velbastað.

Sjálvur setir hann tó ikki stór krøv um kontanta avrokning.

– Tá Brattaberg-hjúnini sjálvi tóku ímóti ullini, fekk eg fimm finar tryggjur aftur fyri 190 kilo av ull, og tað helt eg vera ein stak góðan handil, sigur Bjartur Brekkstein.

MYNDIR: KARISVIÐ BRÚGV